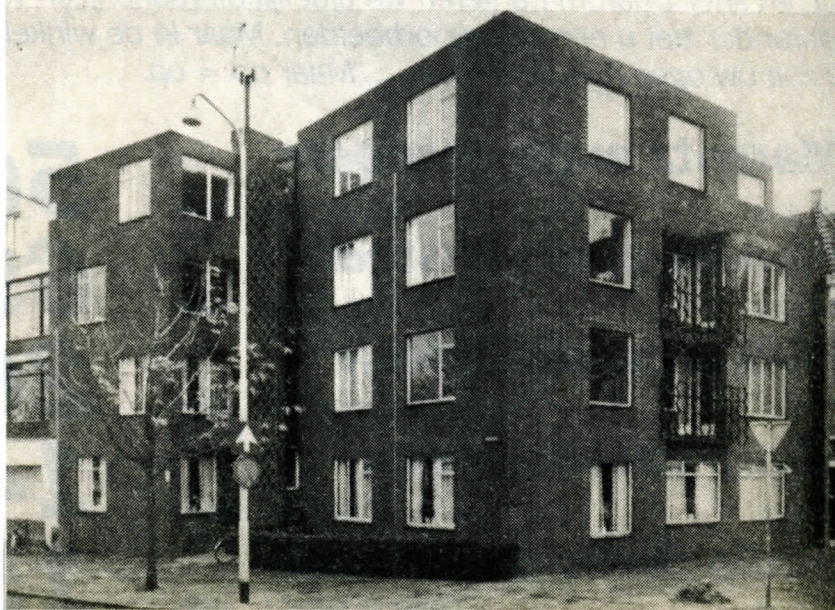

Kunstenaar Job Hansen liet sporen na

Hoe vaak zien we niet sobere architectuur in onze omgeving. Vooral na de wederopbouw was soberheid in trek. Goedkope en makkelijke bouw die snel gerealiseerd kon worden en zodoende overal in het land te zien is. De architecten hadden het druk met de wederopbouw en bekommerden zich te weinig over de architectonische kwaliteit van de nieuwbouw. Het zo snel mogelijk oplossen van de woningnood was daarbij het belangrijkste uitgangspunt.

Dat er ook zorgvuldig gebouwd werd, laat het woningblok op de hoek van de Radesingel en de Trompkade zien. Toch zal dat voor veel mensen een sober en anoniem gebouw zijn, hoewel het gebouw niet zo willekeurig en onverschillig is als andere gebouwen uit dezelfde tijd. Zo zijn de bouwmassa's en de verhoudingen geraffineerd, ze blijven boeiend. Op diverse plaatsen zijn architectonische verrassingen aangebracht, die uit deze bouw-lokatie naar voren zijn gekomen en louter en alleen op deze plaats van toepassing zijn.

Dit woningbouwcomplex is in 1953 ontworpen door de Groninger architect-kunstenaar Job Hansen. Niet alleen vanwege zijn gebouwen heeft hij zich verdienstelijk gemaakt en zijn sporen nagelaten in de stad, maar ook door zijn kunstenaarschap. Hij was een van de belangrijke kunstenaars van de Groninger expressionistische kunstenaarsbeweging de Ploeg.

Hansen onderscheidde zich in deze groep door te experimenteren met nieuwe schildermethoden. Zo verdunde hij olie-
verf met benzine, waardoor zijn kunstwerken leken op aquarellen. Heel toepasselijk

noemde hij deze "benzerellen". Daarnaast schreef hij voor de W.O. II regelmatig artikelen over kunst en architectuur. We hebben hier te maken met een begaafde persoon, die zijn gedachten niet alleen goed op papier kon zetten maar deze ook twee-dimensionaal en 3 dimensionaal uitstekend gestalte kon geven.

Hansen heeft langs de Radesingel en de Trompsingel twee blokjes geplaatst, die met elkaar verbonden worden door een trap. De plaatsing van deze twee elementen is afgeleid van de rooilijnen van de twee straten. Beide blokjes volgen de gevelwand van de respectievelijke straat. In de architectuur komt dus tot uitdrukking dat de Radesingel en de Trompsingel niet haaks op elkaar staan.

Zoals gezegd vormt het trappenhuis waar de ingangen van de woningen aangelegd zijn het knooppunt. Hansen heeft hiermee de entree op zijn manier benadrukt. Elk gevelvlak heeft een eigen vormgeving gekregen, waardoor ze op een subtiele wijze van elkaar zijn onderscheiden. Hierbij heeft de architect gebruik gemaakt van eenvoudige middelen, zoals bijvoorbeeld de plaatsing van de ramen en de vormgeving van de balkons.

U zult zich misschien afvragen wat voor functie de smalle verticale muur heeft, die U bij de entree ziet. Achter deze muur met gaten bevinden zich droogbalkons voor de was. Andere nog opvallende details zijn de honingraatvormige balkonhekken, die een ambachtelijke werkwijze verraden. Helaas is dit het enige gebouw wat hij ontworpen heeft na de oorlog, terwijl hij ontegenzeggelijk een begenadigd en getalenteerd ontwerper was.

Seerp Hiddema